

להתערב או לא להתערב

במידת האפשר את הסטטוס־קו, ולהימנע מהסלמה העלולה לגרום אחרים עימות ישיר או עקיף בינם לבין האמריקאים. עד כמה מוחשית נחשבה סכנה זו מעידה נוכח חתום של שני הצדדים האדירים — האמריקאי והסובייטי — במזרח הים־התיכון, במצב של כוננות עליונה.

● האמריקאים לא קראו להפסקת הרקבות, ראו בהם מלחמת־אזרחים הנוגעת רק ליורדנים. פירוש הדבר: גיבוי למלך חוסיין במאמצו לחסל את הכוח הפלסטיני. גם ושינגטון דרשה שלא תהיה "התערבות זרה" — כלומר פלישה סורית או התערבות עיראקית, כאשר שתי מדינות אלה הן בנות־חסותה של מוסקבה. האמריקאי: אם תהיה התערבות זרה, הם יגיבנו עליה בכוח.

על כן, כאשר החליטו ראשי אל־בעת הסורי בכל זאת לפלוש לירדן, כדי להציל את הפידאין מתבוסה כמעט־ודאית, הם עשו זאת בהתחכמות, תחת מסווה פלסטיני.

באופן: הדרחזי הסניני

אותו רגע, נראה היה כי התערבות אמריקאית הפכה עניין כמעט אך ורק

מיפנה הגדול במלחמת־ירדן בא עם שחר של יום ראשון: חטיבה סורית משוריית חצתה הגבול, במעבר ראמתה. יום לפני כן אמנם הגיעו ידיעות מביי־רוט, כי "טנקים פלסטיניים" חדרו לירדן, אולם דבר זה לא התקבל כפלישה סורית רבתי. עמאן אף הודיעה, כי בקרב קצר הביסה יחידת שריון סורית שחדרה בציר ראמתה־אירבדי. נראה כי הכוונה היתה לאותה יחידה קטנה של טנקים סוריים, עליהם נצבע דגל פלסטיני.

החדירה של יום ראשון היתה שונה לחלוטין. הפעם פלש כוח של ממש, שנאמד בכ־200 טנקים טי 52. גם הם נשאו צבעי פלסטיני, והחיללים שנהגו בהם היו לבושים במדי־קרב דומים לאלה של הפידאין, ללא סמליוֹת סוריים.

מדוע היה צורך בהסוואה זו? הסיבה היתה נעוצה במאן־האימה הבינלאומי. במשך שלושת הימים הראשונים של המלחמה חזרו שתי מעצמות־העל וגיינו כל רעיון של "התערבות זרה". כל אחת ביניהם מיוחדות משלה:

הקרבנות, כדי למנוע את בזיון העולם הערבי ולסכל "התערבות זרה". הכוונה: להחזיר

אל תלחמו — אהבו!

הדור הזה מרבה לדבר על אהבה. הפזמונים, הספרות והאמנות מרבה לנפנף במילה, ולישייר הרבה מיומנותם והפרת־המוסכמות שהם מתהדרים בהם לאותה כמיהה, לאותו צורך אנושי שאנו קוראים לו אהבה. הרבה דברים נעשים בשם האהבה — דברים שבטוחני כי האהבה, לו יכלה לדבר אלינו, היתה מתחששת להם מכל וכל. היות והאהבה איננה יכולה לדבר בעצמה, הרשו לי לדבר אליכם בשמה — אתם אינכם מכירים אותה.

האהבה איננה משגל. האהבה איננה אותה הרגשה חמה ונעימה (ומהירות־חלוף) חיבת לב ורגש, מבבלת מחשבה ונוטלת לעיתים את ההגה מידי ההגיון.

נכון, יש באהבה מכל אלה, אבל אין לזהות אותם עם האהבה. יש בה, באהבה, דבר־היה יותר. היא נהדרת ונפלאה ורחבה מכדי שאלו בלבד יוכלו אותה. יש באהבה התמסרות — והתמסרות דו־צדדית, מחייבת ומתמידה. היכן התמסרות של הגבר במשגל? היכן המציאות המתמידה באותם רגעים חסופים וחולמים שאנו טוענים שאנו א־היבים בהם? היכן הפאר, הקדוש והיופי באותה סטיה מודרנית המתהדרת — שלא ב־שום — בשמה של האהבה?

כבר נאמר כי את אחרית הימים יאפיינו כמה תכונות, ואחת מהן היא נוראה ביותר. נזמר כי דור אחרית הימים יהיה "ללא אהבה טבעית", בלא היכולת לאהוב או להכיר את האהבה האמיתית.

הגענו לדור הזה. אנחנו חלק ממנו.

אתם רוצים לדעת מהי אהבת־אמת? ראו את יחסו של ה' לעמו, למרות התכחשותו של העם באלוהיו לאורך הדורות. "התשכח אשה עולה־מרחם, בן־בטנה? — גם אלה תשכחנה, ואנוכי לא אשכחך...". ולא־הבה כִּזְאת קורא לנו האלוהים, זִלְזִלְהי האהבה שהוא יתן לנו לטעום ממנה. "האהבה היא סבלנית ומחלתה. האהבה היא לא תקנא, לא תתפאר ולא תנסה להתגדל על חשבון אחרים. היא לא תנהג מתוך חוסר התחשבות בזולת, לא תעשה דבר תפל, איננה אנוכית, לא תמהר לכעוס וגם לא תחשוב רעה. האהבה לא תשמה כמפתלם של אחרים, אלא שתשמה בטוב. האהבה יכולה לשאת הכל, לקחת לטוב מכל אחד, להאמין בכולם, לקחת וגם לשאת אכזבות. האהבה לא תיבול לעולם..."

מזרז? נאיבי? אולי, אבל אלוהי ממש! כוונה האהבה שאני טעמתי ממנה כאשר ננעתי לאלוהים, וזוהי האהבה שאני רודף אחריה מאז ברוב־שמחתי. יום יבוא ואהבה זו תשלוט בעולם, ועד לאותה עת היא קוראת ליחידים מפה ומשם להפנות עורף לישקר הנפנף מסביב — ולטעום. היא נהדרת, אהבת האלוהים.

ת.ד. 2234, רמת־גן
מכתבים יענו.

ירובעק

יומן הקרב

- גים ברדיו דמשק.
- 14.05: הודעה מטעם אל־מג'אלי מוס־רת כי הסדר הושב על כנו בשלושת הרובעים הבאים של עמאן: מחנה הפליטים חוסיין, גיבל נווה וגיבל קלעה.
- 17.11: החזק המרכזי הפלסטיני שידר קריאה דחופה של הסדר האדום הפלסטיני לכל המוסדות הבינלאומיים להתערב כדי "לשים קץ לרצח אלפי אזרחים בעמאן".
- 18.37: "אם החזק המרכזי הפלסטיני יורה לאנשיו להפסיק את האש, יעשה זאת גם הצבא הירדני", מודיע ראש־הממשלה הגנרל מוחמד דאוד.
- 18.52: שידור מדמשק: "נחלנו ניצחון

בשידור מדמשק:

"עמאן בוערת!"

- גדול באירבדי, מודיע דובר החזק המרכזי. "כוחותינו הצליחו לשחק את סוללות ה־אויב".
- החזק המרכזי דוחה את הצעת הפסקת־האש של דאוד.
- 23.13: שר ההגנה האמריקאי מלחין ליידי מודיע בחשיגטון כי ארצות־הברית מוכנה לפנות את אורחיה מירדן.

יום שישי

- 1.55: קרבות־לילה בעיר זארה. לי־דברי הפלסטינים, נכשל ניסיון השריון ה־ירדני לחדור לעיר התפוסה בידי הפידאין.
- 6.06: אל־מג'אלי משרד קריאה לתור־שבי עמאן לשתף פעולה עם הצבא, אם רצונכם לשמור על חייכם. הוא דורש מהם למנוע מצלפים להתמקם על גגות בתיהם.
- 8.37: כוחות מוגברים של צבא ירדן מתקדמים לעבר עיר־הגבול ראמתה, תוך התנגשות מתמדת עם כוחות פלסטיניים.
- 14.30: הפגנות מחנות הפליטים סביב עמאן נמשכות.
- 15.40: אל־מג'אלי מודיע כי קבוצה של זרים תמושים נעצרה ברחובות עמאן. נעניש אותם בכל חומרת הדין על הפרת החוק הירדני.

אלה מהלכי הקרב, בשלושת ימיו הראשונים, כפי שנושמו מ־שידורים ומידעיות של הסוכנות הבינלאומיות. ביום הרביעי בא המיפנה הגדול: פלישת ה־שריון הסורי.

יום חמישי

- שעה 6.06: מפקדת אל־פתח בביירות מודיעה: המלך חוסיין נתן פקודה ליחידות השריון של הצבא הירדני לנוע לעבר מרכז עמאן כדי לחסל את בסיסי הפידאין.
- 6.18: דובר הצבא הירדני מאשים את הפידאין כי הפגינו את המטה הכללי ב־בירה ובתי־מגורים של קציני־צבא במחנה זארה.
- 6.28: ממשלת ירדן העניקה סמכויות חירום לאותו למושל הצבאי החדש, ה־מרשאל חאבס אל־מג'אלי.
- 8.19: הוטל עוצר כללי על עמאן.
- 8.48: אל־מג'אלי משרד קריאה לצבא הירדני, "לחסל את כל קיני הפידאין".
- 10.15: אל־פתח מודיע כי תותחים י־דניים הפגינו את מרכז הסדר האדום ה־פלסטיני בגיבל חוסיין ועמאן.
- 11.40: אל־פתח מודיע כי יחידות פלס־טיניות השתלטו על משרד הוואר המרכזי בעמאן.
- 13.02: "המצב מצויין בראמתה. העיר בידינו", מודיע רדיו דמשק, בשם החזק ה־מרכזי של האירגונים הפלסטיניים.
- 13.23: קהיר מודיעה, כי יאסר ערא־פאת קרא לעבד־אל־נאצר "להתערב בכל דרך

חוסיין נתן פקודה

לחסל את הפידאין

שהיא כדי למנוע את מרחץ־הדמים בירדן".

- 13.26: "כוחותינו הרסו עשרה טאג־קים ליד צומת מסבין, בגיבל חוסיין. מח־סנייה־החומשת של הצבא הירדני במיצר קלעה נפגעו בירי ארטילרי ומתחוללת בהם עתה סידרת התפוצצויות, הודעת הפלסטיני

לא יאומן
פי יסופר!

שפה מיוחדת לנשים

באי דומיניה קיים מנהג שאין לו את ודוגמה בשום מקום אחר בעולם: לנשים באי זה יש שפת־דיבור מיוחדת משלהן, שהגברים אינם יודעים אותה ואינם דוברים בה. כך יכולות הנשים לדבר בינן לבין עצמן בעניינים הנוגעים רק להן. ואמנם, גברים לא ימצאו ב־וואי עניין רב בכך, אבל נשים מדברות ביניהן בהתלהבות רבה על הגמישונים של "מרסי" כי בגמישו־נים של "מרסי" אין בעיה של התאמה — ברוב גמישותם הם מת־אימים לכל אשה (מגובה 1.50 עד 1.75 מטרים וממשקל 45 עד 68 ק"ג). ועוד בשורה משמחת: המסים על גברי־מכנס עלו מאד, אבל מחיר הגמישונים של "מרסי" לא עלה בינתיים!

נשים חאמינות בגרבי

Merici

אדם המחר איתן אילון

ראה היום את אשר יהיו
מסוגלים לבצע
אנשי המחר!

מדעים ומבדר!

חיסה, בית רוטשילה,
יום שישי, 25.9, בשעה 9.30
קריית מוצקין, בית ההסתדרות,
מוצ"ש, 26.9, בשעה 9.30.

ארגון:

בימת "זרקור"
טל. 724718